

ABC

versuri adunate,

rime minunate

Petru Abdulea

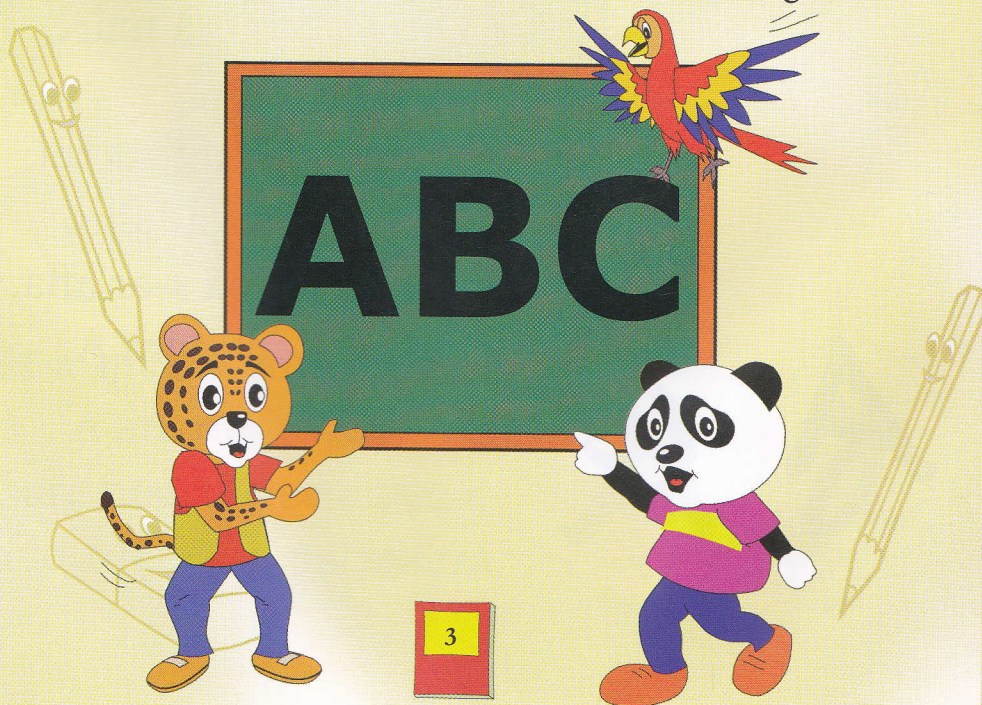

Aquila

Alfabetul

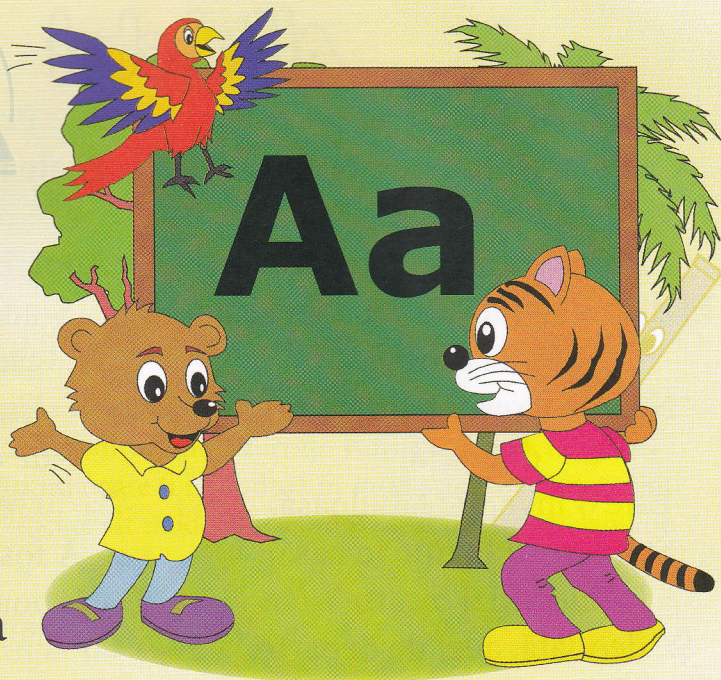
Alfabetul este
Cea mai frumoasă poveste.
Ar fi, zic unii,
Prima minune a lumii.
El din adâncul istoriei coboară
Și nici timpul,
Nici progresul tehnic nu-l
doboară.
Este o invenție fabuloasă,
Stai liniștit la tine în casă,
Deschizi o carte
Și, deodată, auzi de departe,
Din alte epoci, magice cuvinte
Ale strămoșilor
Ce-au trăit înainte.
Cum va fi gândit oare
Omul din vechime care
A scrijelit pe-o piatră
sau pe un lemn

Primul semn?
Poate însemna apă sau
un nume,
Apoi, în întreaga lume,
S-au extins semne
asemănătoare,
Era un fel nou
de comunicare,
Genială idee...
A fost ca o scânteie
Dată, poate, de Dumnezeu,
Iar acum toți, și tu, și eu
Putem afla ca-ntr-un vis,
Ce au scris
Filozofi, învățați, genii
Înainte cu secole sau milenii.
Tainele cărții sau cele
de pe NET
Ni le deschide dragul alfabet.

A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
X
Y
Z

A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
X
Y
Z

Casă din
povești,
Unde ești?
Ce vrajă te-a
luat pe furiș
Și n-a lăsat decât
un acoperiș?

Turnu-acesta din Paris
Noi îl folosim la scris,
Facem în abecedare,
Din el, o literă mare.

Aflați acum un secret:
Minunatul alfabet
În orice limbă s-ar afla,
Începe cu litera A.

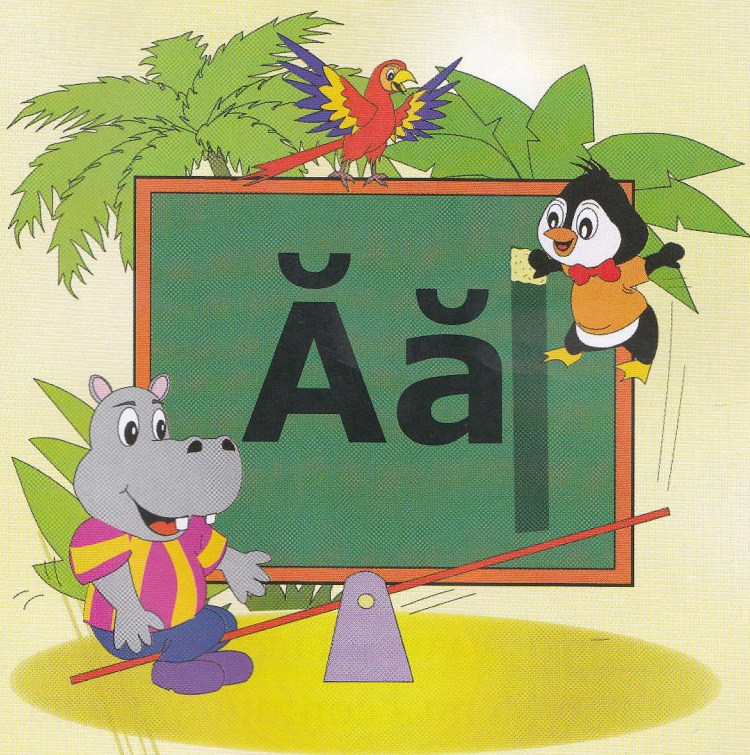

A a

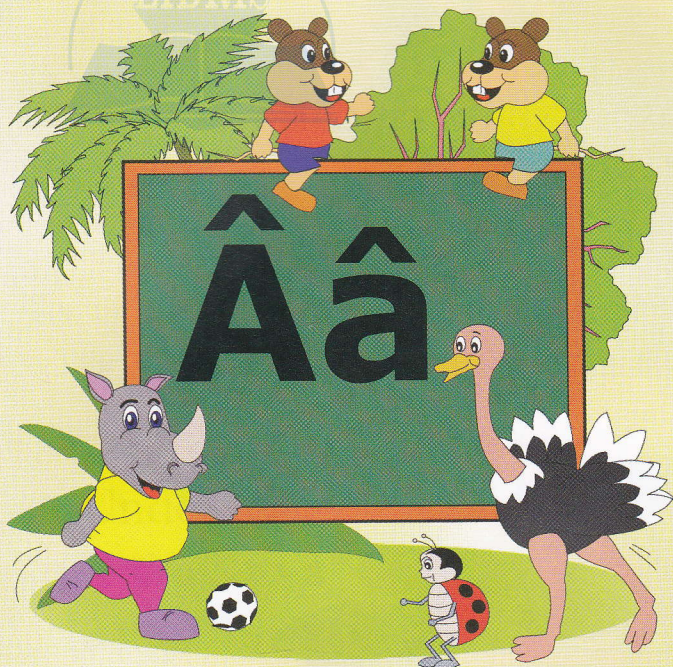

Cu aspectul lui ciudat,
E o literă unicat,
O găsiți, de tipar sau de mână,
Doar în limba română.

Mi-a spus domnul autor:
A are un frățior,
Care poartă peste freză,
În loc de fes, o paranteză.

Ăă

Fără Â nu se
scrie
Cuvântul
România.
Între șapte litere
are loc
Exact la mijloc.

A, Ă, Â prea sunt la fel,
De vină-i autorul, el,
Că n-are inspirație.
O să-i fac o reclamație,
Dar când văd alfabetul chinezesc,
Mă sperii și mă răzgândesc.

Â voia să facă el ceva,
Să nu-l confunde careva
Cu Ă sau cu A.
Și a zis: „De-acum eu port
O căciulă ca un cort”.
Crezând că așa-i moda, â mic
N-a mai zis nimic.

Â â